

Oro

Vi bor i storstaden ganska nära ett s.k problemområde,
har alltid ytterdörren låst, det händer att främmande bara kommer in och tar vad dom hittar.
Öppnar inte när någon okänd ringer på , förutom barn.
Ser mig oroligt om när jag går hem när det är mörkt, låser alltid bilen, håller alltid handen för jag skriver in
koderna på kortet.
Ser mig för när jag stiger ur bilen, flera bilrån har inträffat i trakten ,kollar att dörrarna på bilen är låsta.
Halsbandsryckningar på äldre kvinnor förekommer i trakten.
22 skott mot kvarterskrogen på natten, skott mot barberar salongen.
Stackars tiggare utanför affärerna med hallikarna som hämtar och lämnar dom i sina fina bilar varje morgon
och kväll.
Så var det inte förr när vi flyttade hit.
Arma Sverige vart är vi på väg.

På landet på ön i skärgården.
Låser inga dörrar, hejar och pratar med dom få man möter, även dom man inte känner.
Går på långa promenader utan oro när det är mörkt, njuter av tystnaden.

Borde flytta dit om det inte vore för vännerna och kulturutbudet

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Kungskobran med Poeter.se id #65915 innehar upphovsrätten